

Sinds afgelopen weekend houdt het Egyptische leger bloedig huis onder demonstranten. Schattingen van het aantal doden variëren momenteel tussen 26 en 35. Er is sprake van meer dan duizend gewonden, onduidelijk is hoeveel mensen gearresteerd zijn. Amnesty International verklaart dat de staatsrepressie “exact hetzelfde” is als die onder Mubarak. Maar ondanks het meedogenloze geweld hebben betogers het Tahrir Plein in Caïro weer ingenomen en groeit het geluid om de revolutie voort te zetten. Ook wordt opgeroepen tot een algemenestaking.

De protestgolf van dit weekend betekent een nieuwe fase in de Egyptische revolutie. Na de omverwerping van Mubarak in februari zag een deel van de bevolking het leger als een betrouwbare bondgenoot. Maar dit is veranderd door het bloedige geweld van het leger tegen Koptische Christenen in Maspero in oktober en de 12.000 burgers die zijn berecht in militaire tribunalen. Met de nieuwe golf van staatsgeweld afgelopen dagen zijn de stemmen op Tahrir nu radicaler dan ooit. “Wij blijven hier totdat wij sterven, of het militaire regime sterft”, zo zegt Mahmoud Turg in [The Guardian](#).

Sameh Naguib, revolutionair socialist in Egypte, zegt in een interview met [Socialist Worker](#): “De wereld staat hier in brand ... Er zijn 1000 gewonden. We verdrinken in traangas. Het verbrandt je huid en de politie schiet traangaspatronen naar mensen hun hoofd. Ze schieten rubber kogels recht in mensen hun gezicht en velen hebben hun gezichtsvermogen verloren. Ze vallen ons aan met waterkanonnen ... Maar de gewelddadigheden van de staat hebben de situatie getransformeerd. Dit niveau van geweld heeft mensen razend gemaakt. We hebben het vertrouwen dat dit zich zal gaan vertalen in meer stakingen.”

Gisteren voelde de interim-regering zich gedwongen haar ontslag in te dienen; maar de Militaire Raad, de feitelijke machthebber in Egypte, blijft nog in het zadel zitten. Inmiddels heeft de Egyptische Federatie van Onafhankelijke Vakbonden zijn 1,4 miljoen leden opgeroepen om de demonstranten op Tahrir Plein te komen versterken. Er is opnieuw een cruciale periode aangebroken: ofwel wordt de revolutie van onderaf uitgebreid en versterkt, ofwel consolideren de militairen hun eigen macht, ten koste van de Egyptische 99%.

Hieronder de verklaring van de Revolutionaire Socialisten in Egypte van 20 november jongleden.

WEG MET HET MILITAIRE REGIME!

WEG MET DE HEERSCHAPPIJ VAN MUBARAK!

De revolutionairen zijn teruggekeerd naar het Tahrir Plein. Opnieuw wordt het gevuld met jonge mensen die ongeduldig zijn om de moordenaars van de revolutionairen in januari voor het gerecht te brengen, en om de verwezenlijking te zien van vrijheid en sociale rechtvaardigheid.

De militaire rechtbanken hebben jaren en jaren van hun leven gestolen. Ze zijn hun ogen kwijtgeraakt door geweervuur van scherpschutters, op bevel van de Opperste Raad van de Strijdkrachten en hun handlangers in het ministerie van Binnenlandse Zaken. Ze zijn belast door de slaafse media, die in no time zijn overgegaan van de éne meester naar de andere. Sociale spanningen zijn opgevoerd, en de reactie van de staat was om bendes gangsters te mobiliseren en opnieuw het militaire recht te gebruiken tegen demonstranten en stakers.

De staat sloeg de hoop de bodem in van mensen die de terugkeer wilden zien van geprivatiseerde bedrijven naar de publieke sector, door in beroep te gaan tegen de beslissing van het Hof. Ook stelde hij een beroep in tegen de beslissing om de resten van de oude regerende partij van de verkiezingen uit te sluiten, waarmee hij haar trouw bevestigde aan het bewind van Mubarak.

De dromen van deze jonge mensen zijn vrijwel allemaal verdampt, van hen afgenomen op politiebureaus en in gevangenissen, onder foltering. En nog steeds wordt de lijst van martelaren langer: twee in Alexandrië, één in Cairo en één in Suez.

Hun gevecht gaat niet over of we eerst verkiezingen moeten hebben of een grondwet. Hun gevecht gaat niet over het tweede artikel van de grondwet. Noch gaat het over zetels in het parlement. De bataljons van de revolutie die zich bevinden op het Tahrir Plein, in Alexandrië, Suez en in acht andere gouvernementen van Egypte zijn geen secties van de elite, die vechten over een document waarmee hun macht en rijkdom wordt herverdeeld.

De vonk die deze beweging in vuur en vlam zette, werd ontstoken door de armen en de revolutionairen van Egypte, vastberaden om het systeem ten val te brengen en volhardend in hun recht op vrijheid en een waardig leven.

Om al deze redenen verdienen de revolutionairen van Egypte meer dan een tijdsschema waarover achter de coulissen een compromis wordt gesloten door politieke krachten om het pad te effenen voor een regering.

- De revolutionairen van Egypte hebben nooit de revolutie toevertrouwd aan de Militaire Raad en gingen er nooit mee akkoord om het lot ervan in handen van de generaals te leggen
- De revolutionairen van Egypte gaven nooit de Militaire Raad het mandaat om Egypte te regeren, in plaats daarvan was het Mubarak die dit deed
- De revolutionairen van Egypte gingen nooit akkoord met de uitbreiding van de wetten op de noodtoestand van Mubarak in 2009

Het referendum ten gunste van de amendementen op de grondwet, die was opgesteld zonder de invloed van het zwoegende volk van Egypte, is niet gerespecteerd door de generaals, ondanks dat ze haar auteurs kozen en het hele proces aanstuurden. Je zou kunnen zeggen dat we in feite, vandaag de dag, geregeerd worden door de Grondwet van 1971, omdat de macht van de president van de republiek is verwisseld voor de macht van de Militaire Raad, zonder dat iemand ook maar één enkel referendum hoefde te organiseren.

Het is een gebroken systeem dat regeert door aankondiging van een gebroken grondwet, uitgewerkt in zinloze documenten achter gesloten deuren door figuren die niet zijn gekozen door het volk en die niemand vertegenwoordigen. Een repressief regime dat regeert via militaire rechtbanken, en ijzer en vuur, en door mensen te verpletteren onder de wielen van zijn pantserwagens.

Het volk behaalde een overwinning op 11 februari 2011 door Mubarak te dwingen zijn positie als heerser op te geven. Ze hebben niet dit gedaan om hem te vervangen door nieuwe militaire Mubaraks, maar om hem te vervangen door een volledig nieuw regime. Onze revolutie is niet compleet! Vanaf het eerste moment is de junta niet gestopt met haar pogingen om de mensen naar haar wil te buigen.

Om haar eigen belangen te verdedigen, heeft ze geprobeerd om dingen terug te draaien naar hoe ze waren voor 25 januari. In het begin waren deze leugenachtige praatjes vriendelijk naar de revolutionairen toe, als opmaat tot een steeds gewelddadiger politiek van repressie; hoe meer het

Slag om Tahrir gaat volop door ondanks bloedvergieten door Egyptische leger

Contributed by Revolutionaire Socialisten

woensdag, 23 november 2011 - Last Updated woensdag, 23 november 2011

publieke bewustzijn toenam dat er een bondgenootschap is tussen de militaire en civiele autoriteiten en de kapitalistenklasse, verenigd in hun poging om de revolutie en haar dromen te kapen.

We dachten dat het bloedbad in Maspero, op 9 oktober, het ergste was waar deze gewelddadige alliantie toe in staat was, maar het geweld dat het heeft gemobiliseerd tegen de revolutionairen sinds 18 november, 'De vrijdag waarop de macht werd overhandigd', tot het moment dat deze verklaring werd geschreven, bewijst dat deze gewelddadige repressieve macht geen grenzen kent. Ze hebben mensen door de straten gesleept, hen gedood, hun lichamen versleept en hen boven op elkaar gestapeld.

Wij, de Revolutionaire Socialisten, aanwezig op het Tahrir Plein vanaf de eerste dag, wij doen een beroep op de dappere massa's van revolutionairen in de straten en pleinen van Egypte van nu, om de lessen toe te passen van de revolutie van 25 januari, en alle krachten op onze 'Bevrijde Pleinen' te verenigen in één enkel front, dat als enige het recht heeft om te spreken voor de revolutie.

Wij zullen zorgen dat jullie berecht worden, moordenaars van de revolutionairen, of het nog lang zal duren of kort, want onze overwinning, en de overwinning van de revolutie, is onvermijdelijk.

Hulde aan de martelaren!

Overwinning aan de revolutie!

Alle macht en rijkdom aan het volk!

De Revolutionaire Socialisten

20 November 2011

Dit artikel verscheen eerder op socialisme.nu